

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰσπαχάν εἶναι ζῶηροί καὶ πνευματώδεις, καὶ διαφέρουσι μέγας ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν πλησιοχώρων κωμῶν. Ἀπαντες σχεδὸν δύναται ν' ἀναγνώσῃ καὶ νὰ γράψῃ, καὶ πολλάκις καὶ οἱ τεχνῖται καὶ οἱ βιομηχανικοὶ γνωρίζουσι τοὺς καλῆτέρους ποιητάς. Ὁ λαὸς εἶναι γενικῶς φιλόπονος, καὶ φημίζονται πολὺ διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ νὰ κατασκευάζωσι τὸ σῆρικόν. Κατακρίνονται δὲ διὰ δειλίαν. Εἶναι δὲ οἱ κάτοικοι τῆς Ἰσπαχάν ὡς καὶ ὅλοι οἱ Πέρσαι, Μωαμεθανοί, διαφέροντες ὁμοῦ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Τούρκους.

Εἶναι δ' ἡ Ἰσπαχάν τὸ κέντρον τοῦ Περσικοῦ ἔμπορίου, ὑπερβαίνουσα ὅλας σχεδὸν τὰς πόλεις τῆς Οἰκουμένης διὰ τὴν πανταχόθεν συρροήν τῶν ξένων. Ἀποτελοῦσι δ' οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἰδιαιτέραν κλάσιν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, καὶ χαίρουσιν ἄκραν ἀσφάλειαν. Τὰ χειροτεχνήματα τῆς Ἰσπαχάν εἶναι διάφορα. Οἱ τάπητες αὐτῆς εἶναι ἐπιζήτητοι. Τὰ δὲ χρυσοῦφαντά της, τὰ μεταξωτά, τὰ βαμβάκινα καὶ ἐτελαιοποιήθησαν εἰς ἄκρον. Ἐπιτυγχάνουσι δὲ καὶ εἰς τὸν χρωματισμὸν τῶν πανίων. Δουλεῖονται δὲ εἰς αὐτὴν καὶ χάρτης, πυρίτις κόνις, λαβίδες μαχαίρας, ὕελος κτλ, πλὴν εἰς μικρὸν ἀριθμὸν. Ἐχει δὲ ἔμπορικὰς σχέσεις μὲ τὴν Ἰνδίαν, Σειράζ, Λαῦρον, Βαβυλῶνα, τὸ Χαλέπιον, τὴν Βάστραν, καὶ μὲ τὴν Τουρκίαν διὰ τῆς μικρᾶς Ἀσίας.

ΠΕΡΙ ΣΙΩΠΗΣ.

..... πολλ' ἔχει σιγὴ καλὰ.

Τί δύναται νὰ ὑπάρξῃ θελκτικώτερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον παρὰ τὴν σιωπὴν θερυνῆς νυκτός; Ποῖον σεβασμιώτερον καὶ ἱερώτερον παρὰ τὴν μελαγχολικὴν σιωπὴν κοιμητηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον πᾶς λόγος προφερόμενος ἀντηχεῖ βαθέως, ὥς νὰ διατάτῃ τὴν ἐκπεριθάλπειν τοὺς διαβάτας;

Οἱ ἀρχαῖοι ἐσέβοντο μέγας τὴν σιωπὴν, τὴν ἐξουπείου, καὶ τὴν συνίστων θερμῶς εἰς τοὺς νέους.

Τὸ καλλίτερον τῆς ζωῆς μέρος εἶναι ἡ σιωπὴ, ἔλεγεν ὁ Διογένης.

Ὁ Πυθαγόρας διόριζε πάντε ἔτη τὴν σιωπὴν εἰς τοὺς μαθητάς του, ἐν οἷς δὲν ἠδύναντο μήτε νὰ ὁμιλήσωσι, μήτε νὰ ἐρωτήσωσι τίποτε.

Τὸ δυσκολώτερον πάντων, ἔλεγεν ὁ Ζήνων, εἶναι τὸ νὰ κρατῇ τις τὴν γλῶσάν του. Διὸ καὶ ὅτε ἐκλήθη εἰς συμπόσιον, καὶ ἠρωτήθη ὑπὸ τῶν βασιλικῶν πρέσβων τί νὰ εἰπῶσι περὶ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα, "Τοῦτο αὐτὸ, ἔφη, ὁ βλέπετε, φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀθήναις, σιγῇν ἐπιστάμενον.,,

Ὁ Σαρμάσιος Πλούταρχος πρὸς τοῖς ἄλλοις λέγει καὶ ὅτι, Οἱ εὐγενοῦς παιδεῖας τυχόντες, πρῶτον μανθάνουσι νὰ σιωπῶσι, καὶ εἶτα νὰ λαλῶσιν.

Ὁ Θεὸς Ἀποκράτης ἦτον ἡ εἰκὼν τῆς σιωπῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ παριστᾷτο μὲ τὸν δάκτυλον εἰς τὸ στόμα. Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Θεὸν τοῦτον ἐκάλουν Σιγαίωνα. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν παρίστων ὑπὸ τὸ σχῆμα γυναικός.

Πῶς οἱ καιροὶ μετήλλαξαν. . .

Μωρέτατος τὴν σήμερον δὲν ἤθελε λογισθῇν ὅς τις ἐτόλμα νὰ παραστήσῃ τὴν σιωπὴν οὐχὶ ὑπὸ σχῆμα γυναικός, ἀλλ' οὔτε ἀνδρὸς καὶν; Ὀλίγαι αἱ γυναῖκες τὴν σήμερον αἵτινες δύνανται νὰ κρατῶσι τὴν σιωπὴν, ὀλίγοι καὶ οἱ ἀνδρες. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας ταύτην κατήντησεν ὡς συρμός τὸ φλυαρεῖν, καὶ νέος ἑξέρων νὰ σιωπῇ, κατακρίνεται ὡς μὴ γινώσκων νὰ ὁμιλήσῃ. Εἰς τὰς συναναστροφάς, εἰς τὰς ὁμηγύρεις, καὶ πανταχοῦ, ὅλος ὁ καιρὸς καταδικάζεται ἀπὸ τοὺς πολλὰ καὶ κομψὰ εἰδότας λαλεῖν νεανίσκους μας, καὶ οἱ πολὺπειροι γέροντες οὔτε τὸ στόμα των ν' ἀνοίξωσιν ἐπιτρέπονται, πολλῷ μᾶλλον νὰ ζητηθῇ γνώμη ἢ συμβουλὴ παρ' αὐτῶν.

Καὶ ποιηταὶ καὶ πεζογράφοι γέμουσι παραδειγμάτων, οἷον παρίσταται ἡ σιωπὴ ὡς μία τῶν μεγαλητέρων ἀρετῶν, ἐξ ἧς ἀναφαίνεται ἡ ἀγαθότης καὶ ὁ φύσει εὐγενὴς χαρακτὴρ τῆς ψυχῆς.